

Från död till liv – korsfäst med Kristus

David Svärd
Norrtälje, 2004

Inledning

Döden kan leda till liv. Om du begraver ett frö i jorden så kan det växa upp en vacker blomma. Jesu död blev till liv för många. (jfr Joh 12:24)

Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. (Gal 2:19-20)

När Paulus skrev detta hade han inte blivit kroppsligen korsfäst, så vad menar han? Han hade visserligen blivit stenad men inte korsfäst.

1. Min död

Det är inte bara Paulus det handlar om, utan det handlar även om min och din död. ”De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med alla dess lidelser och begär.” (Gal 5:24) Det är alltså vårt kött som har blivit korsfäst. Vår köttsliga, jordiska natur. Den gamla naturen, den gamla människan, som kännetecknas av att hon/han drivs av olika begär och har en dragning till att synda. ”Vad köttet ger är lätt att se: otukt, orenhet, liderlighet, avguderi, trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier, maktkamp, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag.” (Gal 5:19-21)

Men vi har dött bort från synden:

Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden. Ty den som är död är frikänd från synden. (Rom 6:6-7)

Guds lag som dömer oss till döden på grund av vår synd binder oss bara så länge vi lever. ”Den gifta kvinnan är genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men om mannen dör, är hon löst från lagen som band henne vid mannen.” (Rom 7:2) Genom att dö med Kristus har vi dött bort från synden. (Rom 6:2) Hur är detta möjligt? Eftersom Jesu död verkar både bakåt och framåt i tiden är det möjligt för oss att idag, 2000 år senare, andligen förenas med Jesus i hans död.

Vad jag har förstått blir korsfästelsen en verklighet i våra liv genom tron, omvändelsen och dopet; eller förlåtelsen, reningen och frälsningen. Jesus tog min synd på korset – när min synd förlåts blir jag korsfäst med honom. Det kan vara smärtsamt att bekänna sin synd och be om syndernas förlåtelse. Det kostar på att gå ner i dopgraven och sänkas ner helt under vattenytan.

Det är spännande att läsa om hur alla fyra evangelieförfattarna berättar om de två som korsfästes tillsammans med Jesus. Kanske är det en profetisk förebild för hur alla sanna kristna i alla tider skulle bli korsfästa tillsammans med honom i andlig mening. Två förbrytare som skymfades eller förolämpade honom, berättar Markus. Här passar du och jag in. Vi kan nog identifiera oss med dem. Jag vet att Jesus har förlåtit mig, men jag kan fortfarande minnas när jag förnekade mitt starka möte med Jesus för en klasskompis. Kanske var det lite som när Petrus förnekade att han kände Jesus.

Vi har också blivit begravda med Kristus, inte bara blivit korsfästa och dött. Ska det göras ordentligt måste liket begravas också.

Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus Jesus också har blivit döpta in i hans död? *Genom dopet har vi alltså dött och blivit begravda med honom* för att också vi skall leva i ett nytt liv, så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. (Rom 6:3-4; min kursivering)

I vattnet, i dopet har jag också dött och blivit begravd med Kristus. Jesus blev verkligen begravd. Han lades in i en klippgrav som huggits ut ur berget och en mycket stor sten tillslöt graven. Kristus steg ner i underjorden, han var tre dagar i jordens inre, liksom profeten Jona var i fiskens buk i tre dagar och nätter. Bland annat efter dessa förebilder begraver vi hela kroppen i dopet. Genom att Guds Ande verkar genom vår tro blir dopet denna verklighet.

Tänk dig att sitta vid dopbassängens kant och fundera: ”Mina planer? Förverkliga mig själv? Gå min väg? Eller Jesus som erbjuder mig att dö, att sänkas ner i djupet?”

2. Mitt nya liv

Men det slutar inte med min död. Sedan kommer även min uppståndelse med Kristus i dopet genom tron.

I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda. (Kol 2:12)

Gud har gjort oss levande med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser, och befriade oss från skulden och lagens krav. (Kol 2:13-14) Vi har fått ett nytt liv. Vad för slags liv är det? Det är en ny skapelse, det gamla är förbi. Det är Kristus som lever i mig (Gal 2:19) Det är Kristus som är livet i dig. En förening med Kristus. Han är herre, bestämmer och leder. Jag lever inte längre själv.

Mitt nya liv ska präglas av Andens frukter: Kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Mot sådant vänder sig inte lagen. Det var så Jesus levde. Det är så vi kan få leva om Anden får styra oss. Det nya livet präglas av seger över ondskan. Det finns en kraft i det nya livet att stå emot frestelser.

Det nya livet öppnar också för att bli döpt i den Heliga Ande och bli utrustad för att tjäna Gud på ett övernaturligt sätt. Att tjäna honom med olika nådegåvor och leva ett profetiskt liv. Ett liv där man hör från Gud och lyder. Att höra Gud tala, att leva i hans ord, det är nog min största lycka.

3. Redan nu, ännu inte

Så skall också ni se på er själva: i Kristus Jesus är ni döda för synden men lever för Gud. (Rom 6:11)

Sådan ska alltså vår attityd vara. Så skall vi se på oss själva. Men i nästa vers talar Paulus om att använda sin vilja för att leva detta liv.

Synden skall alltså inte få härska i er dödliga kropp, så att ni lyder dess begär. Låt inte synden bruka era lemmar... (Rom 6:12-13)

Vi måste välja detta liv. "Låt inte synden..." Förverkligandet av hans död och uppståndelse i mitt liv är inte fullbordat i ett nu. Redan nu har jag del av det. Men ännu inte fullkomligt. Jag är ännu inte fullkomlig, utan ibland väljer jag fel.

Jag måste leva i daglig omvändelse, i daglig korsfästelse och uppståndelse. Att lägga av sig den gamla människan och klä sig i den nya. Varje dag ta sitt kors och följa Jesus, att förneka sig själv. Detta är en smärtsam process. Det kostar. Det gör ont att bli korsfäst även andligen. Att be om förlåtelse, att ge förlåtelse och inte låta något binda mig vid det jordiska. Kanske kan man väva in mer om att lida för Kristus i detta med att korsfästas med honom, men det ska jag inte göra nu.

Exempel

Jag tror att jag var cirka tio år när jag blev jag döpt i den Helige Ande. Gud började en förvandlingsprocess i mitt liv. Det nya livet började ta form. Herren använde också den Bibel jag fick i den åldern.

Jag var ganska busig eller bråkig som knatte. Jag var i ett antal slagsmål. Under en period när jag var 11-12 år blev jag lite utstött av ett par kompisar. Jag visste inte hur jag skulle hantera det, men den Helige Ande undervisade mig om att bemöta det onda med det goda. Det är oslagbart. Vem kan vinna över dig om du bemöter förakt med kärlek?

På högstadiet fortsatte denna process. Där gällde det att "psyka" sina meningsmotståndare genom att vinna övertaget i hårda ordväxlingar som kunde innehålla förolämpningar. Orden i Efesierbrevet "Öppna inte munnen för ofruktbart prat utan säg bara sådant som tjänar till att bygga upp där det behövs, så att det blir till välsignelse för dem som hör på," (Ef 4:29) träffade mig djupt och jag levde länge med denna vers och försökte följa den. Detta ledde till att jag slutade att psyka andra. Tack Jesus! Guds ord

förvandlade mig. Det finns fler saker jag fått dö från och Gud fortsätter att helga mig så att jag kan leva det nya livet.

Avslutning

Det var en befrielse för mig att inse att jag var död. Vad skönt. Det handlar inte längre om mig, vad jag kan, vem jag är. Jag är död, men Kristus lever i mig. Så om jag ska göra något gott så är det Kristus som ska göra det.

Omvänd dig och tro! Förneka din egen rättfärdighet. Ta emot förlåtelse. Låt korsfästa dig i andlig mening. Var svag med honom och bli stark med honom. Första gången eller hundra gången.

Låt döpa dig! Dö och begrava det gamla livet. Uppstå med Kristus. Låt Kristus leva i dig, släpp fram honom, ge honom utrymme.